

Antidogma - Chávez és a kubai egészségügy

2013 április 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

Nem csitul a polémia Venezuela elnökének betegsége és halála kapcsán, amely mögött hívei többnyire a CIA-t gyanítják. Ezt a feltevést természetesen pusztá fantazmagóriának min?sítik a nyugati lakájmédia skriblerei,{...}

{...} s?t egyesek közülük a kubai betegellátás állítólagos hiányosságaival magyarázzák Hugo Chávez halálát, akit – mint köztudott – Havannában kezeltek.

Helyettük beszéljenek inkább a tények.

A forradalom 1959-es gy?zelme után az egészségügyi helyzet javítása abszolút prioritásnak számított a kubai vezetés számára, aminek eredményeként az egykor a harmadik világ középmez?nyéhez sorolt karib-tengeri sziget id?közben referenciává vált világszerte.

Ma ugyanis Kuba a világ azon országa, ahol relatíve legmagasabb az orvosok száma, és ahol az egészségügyi beruházások nemzetközileg is kimagasló – a GDP mintegy 10 százalékát képvisel? – mértéke alapvet? változást okozott a lakosság egészségi állapotában. Így, egyebek mellett, a prevenciónak is köszönhet?en a gyermekhalandóság szintje 4,9 ezrelékre esett, amely legalacsonyabb az amerikai kontinensen és a harmadik világban (6,7-es mutatójával az USA csak 42. a világrangsorban), miközben a kubaiak várható átlagos élettartama a legfejlettebb országok lakóiéval vetekszik: 1959-ben 60 év volt, jelenleg 78,8 év (a magyaroké 74,2 év).

Ezeket a vívmányokat a legfontosabb nemzetközi szervezetek is méltányolják. Ahogyan az ENSZ Népegyesület (UNPF) fogalmaz, a Kuba „által több mint fél évszázada bevezetett nagyon haladó társadalmi programok lehetővé tették számára a fejlett országokhoz hasonló társadalmi és demográfiai mutatók elérését, bebizonyítva, hogy a fejlődésben lévő gazdaságok korlátai nem jelentenek leküzdhetetlen akadályt az egészségügyi helyzet, a demográfiai változás és a jólét el?mozdításában”. Tavaly több mint 11 ezren szereztek orvosi diplomát Kubában, ami önmagában is elismerést érdemel, különösen egy 11 milliós ország esetében. A friss diplomások csaknem fele kubai volt, a többiek 59 latin-amerikai, afrikai és ázsiai országból (és az USA-ból) érkeztek tanulni. Egy év alatt Kuba tehát csaknem kétszer annyi orvost képzett ki, mint amennyivel 1959-ben rendelkezett. A Batista-rezsim megdöntésekor ugyanis alig hatezer orvost számlált, közülük is minden második rövidesen az északi szomszédba emigrált, miután az új rezsim elleni politikai és ideológiai agresszió keretében az Eisenhower-kormány fokozta az „agyelszívás” (brain drain) – egyébként az európai országokat is sújtó – gyakorlatát, súlyos egészségügyi válsághelyzetbe sodorva a szigetországot.

Kuba azonban ezen a területen is felvette a keszty?t, és a gazdaságát fojtogató amerikai embargó ellenére nagy sújt fektetett az orvosképzésre, mindenki számára ingyenessé téve a közoktatás teljes spektrumát. 1959-ben egyetlen orvoskar volt, jelenleg 24 az ország 14 tartományból tizenháromban, amelyeken a forradalom gy?zelme óta mintegy 110 ezer orvos szerzett diplomát. Napjainkban 148 kubaira jut egy orvos (67,2 orvos tízezer lakosra, összesen majdnem 79 ezer), az Egészségügyi Világszervezet szerint ezzel Kuba abszolút világelsőnek számít, ahol 161 kórházban és 452 klinikán folyik betegellátás.

Ráadásul 1963 óta Kuba elkötelezte magát a világ szegényeinek a gyógyítására, mégpedig a nemzetközi szolidaritás nevében. A kubai humanitárius missziók kiterjednek négy földrészre és egyedülálló jelleggel bírnak, ugyanis – a legfejlettebbeket is beleértve – egyetlen más ország sem épített ki ilyen kiterjedt egészségügyi segélyhálózatot világszerte. Beindítása óta mintegy 132 ezer kubai orvos és egészségügyi szakember teljesített szolgálatot önkéntesként 102 országban, több mint 85 millió embert kezelve, és legalább 650 ezer életet megmentve. Jelenleg is 31 ezer kubai orvos gyógyít betegeket a harmadik világ 69 országában.

A Hugo Chávez által létrehozott latin-amerikai szövetség (ALBA) keretében Venezuela és Kuba 2004 júliusában átfogó humanitárius kampányt indított Csoda M?velet (Operación Milagro) néven abból a célból, hogy ingyenes m?téti ellátást biztosítsanak olyan latin-amerikai rászorultaknak, akik szürkehályog vagy más szembetegség következtében elveszítették a látásukat, és képtelenek finanszírozni az orvosi költségeket. Mint ismeretes, a fejlőd? országokban leggyakrabban szürkehályog okoz vakságot, el?segít? tényező az alultápláltság, a kiszáradás és az er?s napsütés, és így már viszonylag fiatal korban fellép. Az id?közben földrajzilag jelent?sen kiterjesztett Csoda M?veletnek köszönhet?en 2011-re 35 országban több mint kétmillió ember nyerte vissza a látását.

Ami pedig az ún. katasztrófa-orvoslást (disaster medicine) illeti, a washingtoni Nemzetközi Politikai Központ, amelyet a havannai amerikai érdekképviselet egykori vezetője, Wayne S. Smith irányít, egyik jelentésében megállapítja, hogy „a kubai rendszer hatékonyságához kétség sem férhet, hiszen a szigetet az utóbbi évtizedben sújtó 16 legnagyobb hurrikán során csak néhány kubai vesztette életét, és az USA-ban tizenötször nagyobb az esélye annak, hogy valaki egy hurrikán áldozatává válik, mint Kubában”. A jelentés szerint ennek az az oka, hogy „ellentétben az Egyesült Államokkal, Kubában a katasztrófa-orvoslás az orvosképzés integráns részét képezi, és a lakosság (vészhelyzetre való) felkészítése már az elemi iskolában elkezdődik. (...) Mindez er?s prevenciókultúra és páratlan felkészülés megszerzését eredményezi.”

Szó, ami szó, az USA-nak lenne mit tanulnia Kubától e téren (is). Elég csak a 2005 augusztusában pusztító Katrina hurrikán legalább tízezer amerikai halálos áldozatára emlékeztetni, és a mentés során a hatóságok által tanúsított származásdilettantizmusra, amely nemhogy a világ vezető hatalmához volt méltatlan, de még egy harmadik világbeli banánköztársaságnak is szégyenére vált volna. Az amerikai filmekben ugyan az USA rendre megmenti az emberiséget a különböző földi és földönkívüli katasztrófáktól, de a jelek szerint „élesben” még önmagát sem képes megmenteni. Mivel a Katrina nem a hollywoodi forgatókönyvírók agyából pattant ki, így sajnálatos módon a happy-end is elmaradt. Csak a nagy blamázs maradt...

MD 2013. III. 27.

Gazdag István - antidogma.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

